

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 5.6.2013

Číslo: Ročník 23 (2013), Číslo 2

Sekce: Naše téma

Název článku: Čajovna u bludičky v Mokrém

Autor: Dagmar Honsnejmanová

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20130213>

Čajovna u bludičky v Mokrém

Dagmar Honsnejmanová

MOKRÉ – Knihovna u Mokřinky v Mokrém není jen knihovnou a výtvarným zázemím pro děti, ale také místem pro setkávání všech, kteří o to mají zájem. A tak na konci minulého roku přišla pravděpodobně ta správná chvíle, abychom v knihovně založili takový malý klub s poetickým názvem Čajovna u bludičky. Je to takové pravidelně nepravidelné podvečerní posezení našich čtenářek i nečtenářek, takže z toho logicky vyplývá, že je to čistě „babská“ záležitost.

Co všechno v čajovně děláme?

Cílem těchto setkání je udělat si hodinku čas, popovídat si při šálku dobrého čaje nebo kávy a třeba i vína. Není potřeba se společensky strojit, mít hlavu od kadeřníka nebo snad francouzskou manikúru, stačí jen mít dobrou náladu, vzít třeba fotografie dětí či vnoučat, oblíbenou knížku nebo oblíbené CD písniček nebo film. Společně si můžeme číst, vyprávět, prohlédnout si kroniky obce, podívat se na staré i současné mokerské filmy, zavzpomínat na lepší časy... pochlubit se třebasvými ručními pracemi... vyměnit si recepty...

Samozřejmostí je, že si při té příležitosti nečtenářky mohou prohlédnout knihovnu a třeba se i zaregistrovat do našeho početného čtenářského spolku J (není podmínkou) a čtenářky mohou vrátit přečtené knihy a půjčit si další.

Setkání se konají zhruba jednou za měsíc v knihovně. Datum si dohodneme vždy společně a je nejen na vývěskách a webových stránkách obce a knihovny, ale šíří se hlavně potrubní poštou. Přejde vždy ten, komu se zrovna chce, kdo nechce být sám, kdo má čas...

Předvánoční posezení bylo spojené s prodejní výstavou ručních prací šikovných Mokeraček – šperky z FIMO hmoty, korálků, šité nákupní tašky a vánoční dekorace. Na březnové posezení jsme si přizvali hosty – včelaře z Českého svazu včelařů České Meziříčí, kteří nás zajímavým vyprávěním přenesli do života včel.

Na dubnovou čajovnu jsme si pozvali skvělého vypravěče, spisovatele a pohádkáře Orlických hor a Podorlicka pana Josefa Lukáška. V čajovně vládla pohoda a všichni jsme se zaposlouchali do vyprávění příběhů z našeho kraje, třeba o loupeživém rytíři Mikuláši z Potštejna. Nakonec nám pan Lukášek přečetl pohádku a my se cítili jako děti, kterým maminka čte na dobrou noc. Jen zavřít oči a spát...

Také jsme měli pro pana Lukáška překvapení. Jediný mužský člen našeho klubu, Pavel Vávra, složil panu Lukáškovi písničku, kterou mu zazpíval s doprovodem na kytaru. Nakonec jsme se rozloučili se slibem dalšího setkání s pohádkou.

V knihovně je také vždy stálá prodejní nabídka knih nebo nějaká zajímavá výstavka. V poslední době to byla např. výstavka keramiky, koňských podkov a výstava soutěžních zpravodajů Rychnovska. Celá jedna stěna knihovny je pokryta fotografiemi z akcí, na kterých jsou především děti, a ta je středem největšího zájmu.

Přesto tím nejdůležitějším v čajovně je povídání, odreagování od všedních starostí, manželů i plotny. Jsme rádi, že tato setkání se stala pro naše ženské takovou oázou klidu, který nám pravidelně zpestřuje pouze jediný muž, a to jen proto, že hraje na kytaru a zpívá. Za pozornost stojí, že složil pro náš klub i Hymnu dam. Poděkování patří také ženským, které se do čajovny těší a nezapomenou přinést výborný koláč nebo čaj.

Čajovna má na webových stránkách knihovny www.obecmokre.cz/knihovna svůj stálý oddíl, kde jsou všechny informace k dispozici. A najdou se zde i fotografie. Doufáme, že to byl dobrý nápad a že se stane další tradicí naší knihovny.

Závěrem na ukázkou texty pana Pavla Vávry:

Dámský klub

Mokrý, to je malá víska, žijeme tu v pohodě.
Jezero prý v hloubce leží, houpeme se na vodě.
Dámský klub je pro nás krása, dozvíme se novinky.
A když venku hustě prší, natáhnem si holínky.
Ženy se tu mile tváří, asi je tu pro nás ráj.
Ať je květen nebo září, Dáša říká: „Mlč a hraj!“
V knihovně si půjčím knížky a pak budu sečtělý.
Z knížek mám až někdy myšky, musím číst i v neděli.
Kolem nás se všechno mění, za krámem je beseda.
Spát na gauči pro nás není, a to není náhoda.
Nechceme se stále mračit, máme přece srdíčko.
Starostko, furt neutíkej, dej si s námi kafičko.
Závist, nuda, ta tu není, s námi je tu Mokřinka.
Dá nám sladký život snění, je to naše cukřenka.
Počítač a televize stále na nás útočí.
My se chceme spolu bavit, každý se tu přiučí.
Utíkáme od vaříče, aspoň chvíli od trouby.
Když se lidé ve vsi mračí, tak je život na houby.
Jen vy a já, jen vy a já. Jen vy a já, jen vy a já.

Pohádkář

Pohádky, pohádky, vedou nás ke štěstí.
Ti, kdo je nechtějí, slouží jen neřesti,
zlo je ovládá a neřesti.

Čistému vše čisté, říká nám kniha knih.
Ti, kdo je píší nám, nemají v duši hřích.

Pohádkám vděčím za to, jak neznat zlo a zmar.
Perly moudrosti získám, je to největší dar.
Umí to na světě jen lidí pár.

Tak, pane Lukášku, napište ještě mnoho knih.
Budem je rádi číst, vznášet se na růžích.

Pohádkám vděčím za to, jak neznat zlo a zmar.
Perly moudrosti získám, je to největší dar.
Umí to na světě jen lidí pár,
umí to na světě jen lidí pár.